

Relats curts
de ciència-ficció

Hespèria

relats curts de ciència-ficció

Terres de l'Ebre, 2009

Edita: Hespèria
www.hesperia.cat

La imatge de la coberta és obra de Kurai Sawada
(<http://kurai-sawada.deviantart.com/>).

Els relats que s'inclouen al llibre són els participants
al Concurs de relats curts de ciència-ficció
(<https://twitter.com/Twitthesperia>).

Taula de continguts

Justificació | 7

Pòrtic | 9

Relats curts | 17

Bases del concurs i resolució | 65

Índex d'autors | 71

Justificació

El present volum recull els textos que es van presentar al Concurs de relats curts de ciència-ficció organitzat pel bloc Hespèria al llarg de l'estiu de 2008. Aquest llibre vol ser un reconeixement a l'esforç i l'empenta de tots aquells que per correu o per twitter van voler sumar-se a la iniciativa.

A més a més, en el Pòrtic, hem volgut recollir els articles que van servir per donar inici a l'aventura conjunta del bloc Hespèria, que tracta de ciència-ficció, terror i fantasia. Cadascun està escrit per un dels seus tres impulsors.

Pòrtic

El Cau del Plany i del Dolor

Conten els historiadors que la primera gran flota romana era formada per més de cent cinquanta naus de guerra. Salparen totes cap a Cartago preparades per a la lluita, però pel camí els atrapà una tempesta sense precedents; no totes les naus que van perdre van afonar-se en aquella tempesta.

Els timbals retronaven per la bodega d'esclaus esclafint més fort i més ràpid que els trons de l'exterior. El capità, a coberta, menava el timó amb mà experta, però les corrents i els vents l'arrossegaven cada cop més lluny de l'armada romana; gairebé els havia perdut de vista. Ones grans com a temples demanaven tota la perícia dels mariners i sobreviure era més important que reagrupar-se.

Hores més tard, amb el mar totalment immòbil agraïa als déus haver-se salvat i es plantejava com tornar, tot i estar totalment desorientat. La immensa quietud era acompanyada per una boirina baixa ran d'aigua, no s'alçava del metre. A la llunyania començaren a sentir un so, com d'un esquitx, un cop i un altre. Després més fort, més prop i amb una profunditat que posava els pèls de punta pel que suggeria. Els tripulants miraven enllà, cercant el possible origen d'aquest so, quan de sobte s'alçà una criatura gegantesca, de coll alt i mirada reptiliana, ullals esmolats i escates ominoses. Els mariners varen córrer per coberta cercat refugi, però abans la bèstia se n'emportà un a la boca amb un ràpid moviment. Els timbals tornaren a sonar, més forts que durant la tempesta. El drac atacava una i altra volta, molts cops destrossant trossos de l'embarcació. Mariners i soldats, esclaus i romans, remaren com un sol home; el capità, avisat pel vigia enfilà cap a una petita illa que s'albirava a l'oest. Cada cop eren més prop, però cada cop perdien més homes ja que la coberta estava destrossada per un costat i la criatura atacava els remers de la primera bodega d'esclaus. Però quan

eren a mitja milla de l'illa la bèstia gira cua de cop, tal com havia aparegut havia marxat.

Arribaren a la costa i van veure que l'illa no era gaire acollidora. Arbustos espinosos, arbres secallosos i herbes malastrugues cobrien la petita extensió de l'illa. Petits monticles espurnejaven el paisatge, amb una regularitat inquietant. Altrament havien desembarcat en una cala protegida, gairebé un port natural, que els permetia descansar i reparar la nau amb certa calma. Durant tota la tarda recolliren la poca llenya que podien aprofitar i les reparacions avançaven; a la nit estaven esgotats, havia estat un dia molt llarg. Dormien tots, fins i tot els que feien la guàrdia havien caigut sota l'influx de Morfeu.

Un soldat s'alçà inquiet, un so reptant, un rossec com d'ossos, dent contra dent l'havia perseguit en somnis. Va mirar al seu voltant i es posa a xisclar, una legió d'éssers putrefactes envaïa el campament, s'estaven menjant als seus companys després d'haver-los matat mentre dormien. Amb l'escut i l'espasa va fer sonar l'alarma. Els soldats espavordits i desorientats cridaven com porcs a la matança, però aconseguiren reagrupar-se. Hi havia massa engendres i havien tingut massa baixes, només podien pujar a la nau i resar pels que deixaven a terra.

Només quedava un terç de la tripulació inicial i romanien en silenci. Navegaven amb vela, no hi havia prou remers i el timó no s'havia pogut reparar. A la seva esquena l'alba s'anunciava lentament, però no millorava els ànims de ningú. De sobte el mar començà a brogir, l'aigua semblava bullir. Un so agut i gemegós emergia entre la cacofonia marina. Per estribord aparegué de sota l'aigua un espècie de nau lenticular, metàl·lica i que emetia una llum intensa. Com si això obrís la veda, per totes direccions apareixien més naus d'aquestes, amb les mateixes característiques. Hagué homes que ja no van poder suportar tanta pressió i es llençaren al mar. Altres no van tenir opció ja que amb tant moviment el mar enfollí i la precària embarcació va cedir per

tots els costats. Els homes s'agafaven a les fustes com podien, però la majoria estaven al límit de les seves forces.

Gairebé al migdia un centurió romà es despertava, era a una platja verge. Hi havia companys seus inconscients i els anà a despertar. Amb el mar a la seva esquena miraven cap a l'oest.

—On hem anat a parar? —preguntà un.

—Jo ho sé. —Va dir el centurió.— Hem vist el Drac de l'Oest, hem visitat l'illa dels Necròfags i hem vist salpar les Naus dels Déus!

—Benvinguts a Hespèria!

<http://infern.blogspot.com>

El Basar de les Espècies

Hespèria era una de les tres nimfes que, en els mites grecollatins, s'encarregaven d'un jardí situat a l'extrem occidental del món aleshores conegut, i a on es podia trobar un arbre que donava per fruit unes maçanes meravelloses. Tant famós era, que fins i tot Hèrcules s'hi va apropar en un dels seus dotze treballs.

El jardí, cada volta que el marc geogràfic de les civilitzacions s'anava fent més ampli, s'anava situant un xic més a l'occident. És a causa d'este mite que els romans van arribar a posar «Hespèria» a les terres de la península Ibèrica. I per recordar este jardí, el bastiment oceanogràfic de l'Armada espanyola es diu Hespérides. Per tot això, per ser un portal a un nou món (i el riu Íber de ben segur que ho era), una tríada ebrenc (el Gustau, l'Accídia i jo) hem decidit batejar amb este nom un nou projecte de bloc col·laboratiu. A Hespèria, a partir d'avui mateix, hi trobareu les nostres entrades que tracten de ciència-ficció, de fantasia i de terror, tant des del cinema com la literatura o la tecnologia. Volem ajudar a dignificar estos gèneres, massa voltes adjectivats com a minoritaris, i ho volem fer amb la nostra visió ebrenc de la realitat.

A poc a poc anirem enxamplant el jardí amb aquells fruits que se'ns estan ocorrent i que de moment encara estan germinant... vos ho perdeu? espero que no! en este bloc no hi trobareu cap drac a les portes, com a l'hort de les Hespérides, així que ja ho sabeu, a visitar Hespèria toca!

<http://www.basar.cat>

Ebremedia

Avui s'ha donat a conèixer el bloc col·laboratiu Hespèria, que hem posat en marxa conjuntament amb els companys Jaume Llambrich, del Basar de les Espècies, i Accídia, del bloc El Cau del Plany i del Dolor. Per presentar-lo en societat, hem decidit esperar-nos a un divendres dia 13, per les moltes connotacions que té aquesta data. I és que hem concebut Hespèria com un espai comú en què trobareu els nostres articles que tracten de ciència-ficció, de fantasia i de terror, tant en els àmbits del cinema i de la televisió, com en la literatura o la tecnologia. Des de les Terres de l'Ebre, volem ajudar a dignificar aquests gèneres, que la majoria del temps han estat tractats com a minoritaris i més propis de la subcultura. En el cas del nostre territori, no hi ha molta tradició de literatura fantàstica i molt menys de ciència ficció, i d'entrada aquest és un buit que des d'Hespèria nosaltres hem volgut contribuir a omplir. Per tant, durant els propers mesos, ja us anirem informant de diferents iniciatives, premis i concursos per afavorir la producció literària d'aquests gèneres, sobretot a través de la narrativa breu, que és potser la que més s'ajusta al fenomen bloc. Personalment, també m'agradaria que l'aparició d'Hespèria servís perquè autors consolidats de les Terres de l'Ebre s'animessin a conrear un gènere, el de la ciència-ficció, la fantasia i el terror, que encara no s'ha explorat gens al nostre territori. Com en el viatge dels antics grecs cap a l'Hespèria, la desconeguda fi del món que hi havia a l'Occident, encara no sabem quines meravelles ni quins monstres ens podem trobar, però el més important no és la destinació, sinó els descobriments que farem durant el mateix viatge...

<http://ebremedia.blogspot.com>

Relats curts de ciència-ficció

Jesús M. Tibau

**L'androide mossega el gelat amb passió
fingida. Un regalim de nata rellisca
comissura avall, i fa malbé circuits
d'importància decisiva.**

Guanyador de la Corona d'Heli Sòlid

<http://jmtibau.blogspot.com>

Aina

**El segon model arribava ben embolicat
quan el primer es desendollava del món.
Va deixar una nota de comiat que ningú va
saber llegir.**

Laura

**L'atmosfera del planeta, irrespirable.
Ells, missioners perduts sense lloc on
tornar. Es van treure l'escafandre per morir
besant-se.**

Josep Manel Vidal

**Quan l'extraterrestre vencedor arribà
al nostre món i olorà l'ambient decidí
ràpidament que només el prendria
com a domicili provisional.**

Stripper

La troballa d'un Mecanoscrit dels temps d'Eva i Adam confirma que va haver joc brut per part d'Eva, es va posar la poma a l'entreuix.

Nikkho

«Consciència emmagatzemada»

Mentre la seva consciència s'apagava,
la ment era encara viva
dintre el simulador de vida.
La seva ànima s'emmagatzemava
a l'eternitat de la IA.

Carme Rosanas

L'Oriol frissava per marxar. Faria un llarg camí de 200 anys, per arribar jove, a un món nou. Un trajecte que per ell serien breus instants.

Marina Arrogante

Una nit les finestres s'obren, una mà
apunta contra l'horitzó i de la pedra que en
surts ferotge el món deixa la violència per a
les bèsties.

Teresa Bosch

Segles de nutrigenòmica feien trontollar el sistema. Sense malalties, nervis ni dolor, com es podia matar l'avorriment, sinó amb la mort?

Teresa Bosch

Després de mil·lennis de crescudes ininterrompudes, el nivell de les aigües va baixar. Els humans, ara replegats als Urals, s'esfereïren.

Teresa Bosch

Em va fer un efecte estrany; semblava que
venia del futur. Era una noia pàl·lida, la
mirada poruga, tossia...
Jo sempre he sigut intuïtiu.

Josep Cid

**Destruït el món, l'Alien parla a Xica:
Malgrat tot han creuat la ratlla.**

Ramona Solé

Era un tros de lluna. Amb ell havia
traspassat les fronteres de l'acte sexual.
Ara l'havia perdut. Elena ho notaria,
ell ja ho notava.

Aina

Es va poder collar el braç al lloc de la cama per poder sortir caminant de l'explosió. No s'adonà que es deixava el cap fins que va veure's marxar.

Aina

Va mirar-se els palmells de les mans i només s'hi va veure les entranyes, preguntant-se quin dels cables havia de tallar per desintegrar-se.

Aina

L'aigua li arribava al coll mentre rastrejava links sobre natació. Va aturar-se al segon i va sobreviure fent-se el mort.

Josep Maria Sansalvador i Provencal

De matinada, la pluja d'estels d'agost
il·lumina el cel d'una manera romàntica:
«T'acompanyo al pou d'aparellament?»,
pregunta l'androide.

Frannia

És impossible fer caure als humans –va dir el Gran Dominador de Mart–, només hi ha un camí: que no es puguin abraçar, besar i acariciar.

Magda Segura

Març 2068. L'inspector ha trobat un objecte estrany a la maleta de l'avi. Un dels homes, el més vell, se l'ha posat a la boca i l'ha encès.

p-cfacsb2v

X-209-P va experimentar amb robots humans el desplaçament a nou pams de terra, just l'alçada de la porta de les naus. Adéu, escales, adéu.

Josep Cortés

Fa 1 any morí la mare. Vaig al Cementiri.
Tomba 2. Miro el forat tapat. De la tomba
surt la mare cap a mi. Crido.
Sóc a terra, sota el llit.

Isabel Tarragó

La van convidar a nedar i no va gosar dir que no en sabia. Les onades la van acaronar dolçament i a poc a poc es va anar enfonsant.

Joan Guasch

**A la terrassa del bar Alien, sol, és clar,
es prepara un bloody-mary.**

Joan Guasch

**Mary Shelley es desperta estranya.
No reconeix el seu cos.**

Joan Guasch

Croom, l'indigent de l'espai, aterra en una platja pedregosa d'un planeta blau. Es desfà de l'embolcall protector i es neteja els quelícers.

Joan Guasch

**La gravetat infinita em dissol, però espero
reaparèixer en forma de nova
a la dimensió $n-1$.**

Brian Silvia

El President Montilla III de la Generalitat d'Europa Occidental proposa un transvasament temporal de formatge de la lluna.

Brian Silvia

**El Creador post-modern no juga a daus
amb natros sinó a la Wii.**

Brian Silvia

**Cap allà a l'any 2873 van descobrir
que els polítics entraven a l'univers
a través dels forats de cuc, els quals
van tapar immediatament.**

Brian Silvia

No va ser fins l'intent número 2.3400.589 de Big Bang que el Creador va aconseguir un univers sense el virus anomenat la humanitat.

Pepe Ruiz

**L'angoixa i l'ofec una dècima de segon
abans de morir el va fer conscient
eternament de la seva insignificant,
efímera i finita existència.**

David Gálvez Casellas

Va pensar en fer volar el planeta i acabar amb tot. La venjança començava a semblar-li combustible insuficient per continuar.

Jesús M. Tibau

**Tot i l'esforç terrible d'escurçar-se les
cames, només queda tercer al concurs
anual d'imitadors de R2D2.**

Marc

Per fi he obert el Portal
em pensava que els podria controlar
no es així
perdoneu-me... sisplau
perdoneu-me

David Tudela

Prosseguint amb la seva missió de trobar vida intel·ligent a la galàxia, l'alienígena abandonà decebut aquell planeta blau.

Albert Guiu Bagés

«La veu d'un somni»

L'insomni d'una nina de drap i la sang
bullent d'un soldadet de plom em van
originar. Sóc el somni d'un nen que desitja
un germà després d'aprendre l'origen dels
nadons.

Xavier Querol

**7.615 anys fora la Terra. N'agafàrem
10.000 pensant tornar abans, els sabem
de memòria, per sort venim i tornem
a Terra 69 amb 30.000 llibres.**

<http://xavierqs.nireblog.com/>

eqhes

**Va prémer «Selecció natural». Moriren els
dèbils, com sempre; no sense lluitar, com
a ell li agradava.**

eqhes

- Som déus?
- Sí.
- Vaja....! I vosaltres?
- També.
- Quan us en vàreu adonar?
- Quan us vam crear a la nostra imatge i semblança.

eqhes

**Pobra Lluna. Abans sombreies, besaves
el front als enamorats. Abans només
et mancava un pedaç als estats minvant
i creixent...**

eqhes

- Això són ales?
- Sí.
- Puc volar amb elles?
- És clar.
- Vaig corrent a contar-ho a tothom!
- No t'estimes més volar primer?

eqhes

**Des que estic mort, no sé qui sóc,
no existeixen la nit ni el dia. Empri
el seu poder senyoria, vull una no
existència digna.**

marphille

Va decidir anar-hi a peu perquè la teletransportació estava molt mal vista al seu planeta. Malauradament va fer tard.

bauen

**Sóc una simple capsa de text per a escriure
140 lletres. Freda, simple, buida, d'un sol
ús. Sóc la nova droga virtual del s. XXII.**

bauen

**No et desesperis, digué Twitt, només són
140 lletres, tota la teua vida consensada.
És normal que tinguis por.**

Vull un festuc

Està indignat. El diari hologràfic explica que la factura de l'oxigen per respirar s'apujarà un 15%. Instintivament s'aguanta la respiració.

<http://www.vullunfestuc.cat/>

Bases del concurs i resolució

Bases

Com que a Hespèria som com som, hem decidit tirar endavant un concurs de relats breus. Participar-hi és molt senzill, només cal llegir abans les bases del concurs i posar-se a escriure. La idea del concurs és que la gent hi participe mitjançant el compte de twitter que hem obert expressament per al concurs, tot i que també ens podeu enviar les vostres aportacions per correu electrònic. I a més a més tenim preparat un lot de llibres i pel·lícules per al guanyador!

A més a més, si voleu fer-vos ressó del concurs, podeu utilitzar algun dels banners que hem dissenyat per a que puguengal·lanar la vostra web o bloc.

Si teniu qualsevol pregunta o suggeriment al respecte, no dubteu en escriure'ns un comentari al bloc o enviar-nos un correu.

Bases del Concurs de relats curts de ciència-ficció

1. Aquest és un concurs de relats breus escrits de ciència-ficció en català o valencià, o balear... o qualsevol dels seus dialectes.
2. Per participar-hi cal que tingueu un compte de twitter i que envieu un missatge amb el relat encapçalat per @Twitthesperia.
3. Es poden enviar relats fins el dia 11 de setembre de 2008.
4. També es poden enviar els relats per correu electrònic a hesperia@hesperia.cat. No s'acceptaran relats de més de 140 caràcters.
5. El guanyador serà anunciat a la pàgina <http://www.hesperia.cat> el dia 6 d'octubre de 2008.

6. El premi serà un lot de llibres i pel·lícules de ciència-ficció, fantasia i terror. Entre aquests es troben dos Premis UPC de ciència-ficció, el del 2004 i el del 2008, que han estat cedits pel Consell Social de la UPC.
7. Els relats enviats es trobaran sota llicència CC 2.5.
8. Podeu llegir els relats enviats aquí.
9. Es demana adequació normativa. No s'acceptaran relats amb abús d'abreviatures, llenguatge SMS o falta de cohesió gramatical.
10. Organitzat per Hespèria.
11. La participació al concurs implica l'acceptació d'aquestes bases.

8 de juliol de 2008

Resolució

Després d'infinites deliberacions cibernètiques, reunit el jurat del concurs de relats breus de ciència-ficció Hespèria, es decideix que el Guanyador de Corona d'Heli Sòlid és el relat següent

«L'androide mossega el gelat amb passió fingida. Un regalim de nata relisca comissura avall, i fa malbé circuits d'importància decisiva.» De JM Tibau.

I, ahora, s'atorga un Accèssit de Neutrons per la Qualitat Literària a l'obra

«El segon model arribava ben embolicat quan el primer es desendollava del món. Va deixar una nota de comiat que ningú va saber llegir.» De l'Aina.

El jurat ha decidit premiar el primer perquè la idea de l'androide que vol ser humà, fins i tot fingint els plaers més rudimentaris (com llepar un gelat), és molt captivadora, tot i que el seu desig de ser humà, i per tant de desafiar el seu creador, implica un càstig gairebé diví. Finalment, també ens ha captivat el fet que aparega aquesta expressió de «fa malbé circuits d'importància decisiva», ja que té unes ressonàncies caldersianes.

A més a més, s'ha decidit atorgar un accèssit a la segona obra perquè ens sembla molt encertada, ja que sense dir gaire diu molt (objectiu evident de fer un concurs Twit) i, d'altra banda, sense caure en terminologia ni en conceptes tòpics, subtilment es classifica dintre de la ciència-ficció.

Tots dos guanyadors rebran un lot de llibres properament, entre els quals es troben un parell d'exemplars dels Premis UPC

de ciència-ficció, el del 2004 i el del 2008, que han estat cedits pel Consell Social de la UPC.

Finalment, volem fer palesa la qualitat de totes les obres presentades al concurs, causa que ens hagen complicat la definitiva resolució final, i agrair a tots els participants l'atreviment d'haver-s'hi presentat. Per a ells este llibre, ja que sense tots ells esta iniciativa hauria estat impossible d'aconseguir.

Moltes gràcies a tots,

La cúpula de més enllà de la Cúpula del Tro

13 d'octubre de 2008

Podeu descarregar-vos el llibre en esta adreça:
<http://www.mediafire.com/?nzmywi3wm0z>

Índex d'autors

Aina: 20, 32–34
Albert Guiu Bagés: 54
bauen: 62, 63
Brian Silvia: 45–48
Carme Rosanas: 25
David Gálvez Casellas: 50
David Tudela: 53
eqhes: 56–60
Frannia: 36
Isabel Tarragó: 40
Jesús M. Tibau: 19, 51
Joan Guasch: 41–44
Josep Cid: 30
Josep Cortés: 39
Josep Manel Vidal: 22
Josep Maria Sansalvador i Provensal: 35
Magda Segura: 37
Marc: 52
Marina Arrogante: 26
marphille: 61
Nikkho: 24
p-cfacshc2v: 38
Pepe Ruiz: 49
Ramona Solé: 31
Stripper: 23
Teresa Bosch: 27–29
Vull un festuc: 64
Xavier Querol: 55

www.hesperia.cat